

# i Barretinas despertau!

~~~~~

I

No canta ma gaita,  
Mes, parla mon cor.

D'hermosas mil muntanyas que l'blau espay sostenen  
Ab punxagudas crestas, al vent e moltotit peu  
Ma patria, quinas glórias de Pol a Pol s'estenen  
E a quin nom fins l'Europa tremol, tranquila, <sup>geu</sup>  
Te ajudas no ranch blava, no pergamins te historia,  
Villars no, te filoras, talès en sos palaus,  
No ls'reys li concedeixen mas lo mon tot la gloria,  
Pis sab tota la terra que ls'Catalans son braus.

Son braus, tant braus, qu'ho diguin de Grecia las <sup>ban-</sup> <sup>desas</sup>  
que ls'punys de nostres aïrs heroicks van esquinçar,  
que parlin dels francesos las altas granaderas  
que ls'peus dels Gironesos valents van trepitjar.

La gloria Catalana, ho entenga l'mon, may minva,  
Lo temps n'ès testimoni, la historia també ho és,  
Si ho dubta algu, responga del Bruch la rera fons timba  
In entre l'rocam los ossos n'guarda del frances.



Las niñas de ma Pàtria verges ne sòn e bellas,  
Tant bellas com la aurora al desvetllaral jorn;  
Com l'ample cel, sòn puras, clavetejant d'estrelas  
Que transparent, la vetlla quant Catalunya dorm.

Escoltam Pàtria mia tant sòb una vegada,  
No t'vol parla' un trovair, te vol parlar ton fill,  
Lo cor te vull obrirte, ma Catalunya aymada,  
Car los meus ulls llustrejan que t'cerca un gros perill.

## II

No veus aquella terra qu' al lluny del mar fluctua  
Girada de palmeras al brill d'un ardent sol?  
E' un jorn vesti de pòrpora, arriu las llagas nua  
Ensangrentadas mostra sobre un mantell de dol.

Lo clam de sas esquellas de demana' mès no para,  
La veu de sas trompetas no calla may tampoch,  
Lo crit dels paysans nostres belluga l' mar encare,  
E' ls enemichs mes braman ab llenguas d'impis focs.

Al cim de sas muntanyas lleyer ne tremoleja  
Un drap ab quatre barras que fa als contraris por,  
E' ns diu ab suarondas, quant lo Llevant l'oreja,  
Que ls Catalans y tenen un tros de noble cor.



Reçona per las timbas mortífer mot de guerra,  
Reçona per las planas, reçona per la vall,  
De Catalunya ls' heroes iran a llunya terra,  
Essent de llurs besavis lo reflectent mirall.

Estas en perill Patria, mes ta honra no perilla,  
E han arsetjat mil voltas e no has succumbit may;  
De sanch a cada gota de tos Patriotas brilla  
Bru, qu' al covart enfonsa en l'eternal desmay.

Marchem, votem a Cuba, las nauis alla en la Galatja,  
Lo vent infla llurs velas, l' mar exasperat,  
E Noys, junt ab las barras en nostre pit l'imatge,  
Mostremy, de la Verge dels munts de Montserrat.

### III

t' dalt de la torratja brunseja la campana,  
Lo rol groguench saipeca los nuvols desplegant,  
L'aurora ls' camps matisa e umplena l' cel de grana,  
Lo firmament encreuan moixons ja refilant.

Se veuen per la plana baixas de mantellinas,  
De vells e de canalla mustis guaytant la nau,  
Ensempla la veu del ferró dui a las Barretinas  
« Ses arribada la hora, Patriotas despertau... »



Pe'l vuit espay devalla espurna del sol qu'aura  
Los ricsos de las ninas que son de filets d'or,  
Ricos qu'en sas onadas s'emporta l'buf de la aura,  
Ricos que son joguina del catiu aymador.

Yadrins, ab barretina vermella faixa e manta,  
S'atansan a la platja ab calças e gect blaus,  
De llurs peus, fins la terra remouen, ab la planta,  
De llurs aymias diuen flors tendras en los traus.

Et llurs pares e mares, que plor copios destilan,  
Amichs, germans e aymias donen l'et deu riau,  
E al bates com gimnastichs d'un bot nomès s'enfi-  
En olas marfileneas, arrenca al mar<sup>(1)</sup> la nau.

~~~~~

(1) Ero que diu « arrenca al mar la nau » se de dir -  
« Solca l' mar la nau ».